

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Libora Duľu a sudcov JUDr. Martina Bargela a JUDr. Františka Moznera v trestnej veci proti obvinenému **T. F. a spol.** pre zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák. a iné na neverejnom zasadnutí konanom 22. novembra 2016 v Bratislave o sťažnostiach prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky a obvinených T. F., R. M., L. D. a M. K. proti uzneseniu Špecializovaného trestného súdu z 9. novembra 2016, sp. zn. 3Tp/7/2016, takto

r o z h o d o l :

I. Podľa § 194 ods. 1 písm. a/ Tr. por. uznesenie Špecializovaného trestného súdu z 9. novembra 2016, sp. zn. 3Tp/7/2016, **sa z r u š u j e** v celom rozsahu.

II. Podľa § 79 ods. 3 Tr. por. žiadosti obvinených R. B., M. R., R. M., L. D. a M. K. o prepustenie z väzby **sa z a m i e t a j ú.**

III. Podľa § 80 ods. 1 písm. a/ Tr. por. ponuka starostu obce V. Ú. Ing. F. G. na prevzatie záruky za ďalšie správanie obvineného M. K. **sa n e p r i j í m a.**

IV. Podľa § 80 ods. 1 písm. b/ Tr. por. písomné sľuby obvinených R. B., R. M., L. D. a M. K. **sa n e p r i j í m a j ú.**

V. Podľa § 80 ods. 1 písm. c/ Tr. por. väzba obvinených R. B. a R. M. sa dohľadom probačného a mediačného úradníka **n e n a h r á d z a.**

VI. Podľa § 80 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. por. peňažné záruky ponúknuté obvinenými R. B. a R. M. **sa n e p r i j í m a j ú.**

VII. Podľa § 76 ods. 3 Tr. por. lehota väzby u obvinených T. F., R. B., J. W., M. R., R. M., V. K., L. D. a M. K. **sa p r e d l ť u j e o sedem mesiacov, teda do 2. júla 2017.**

VIII. Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosti obvinených T. F., R. M., L. D. a M. K. **sa z a m i e t a j ú.**

O d ô v o d n e n i e

Špecializovaný trestný súd uznesením z 9. novembra 2016, sp. zn. 3Tp/7/2016, rozhodol:

- I.** podľa § 79 ods. 3 Tr. por. o prepustení obvinených M. R. a R. B. z väzby na slobodu.
- II.** podľa § 79 ods. 2 Tr. por. o prepustení obvineného V. K. z väzby na slobodu.
- III.** podľa § 79 ods. 3 Tr. por. o zamietnutí žiadostí obvinených L. D., M. K. a R. M. o prepustenie z väzby na slobodu.
- IV.** podľa § 79 ods. 2 Tr. por. o zmene dôvodov väzby u obvinených M. K., L. D., J. W. a R. M. tak, že u nich trvajú len dôvody väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por.
- V.** podľa § 80 ods. 1 písm. a/ Tr. por., že neprijíma prevzatie záruky za správanie obvineného M. K. starostom obce V. Ú. Ing. F. G..
- VI.** podľa § 80 ods. 1 písm. b/ Tr. por. o neprijatí písomných sľubov obvinených M. K. a L. D..
- VII.** podľa § 81 ods. 1 Tr. por. o neprijatí peňažnej záruky za obvineného R. M..
- VIII.** podľa § 80 ods. 1 písm. c/ Tr. por. o neuložení dohľadu probačného a mediačného úradníka nad obvinenými T. F., J. W., M. K., L. D. a R. M..

IX. podľa § 76 ods. 3 Tr. por. o predĺžení lehoty trvania väzby za existencie jej dôvodov podľa § 71 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. por. u obvineného T. F. do 2. marca 2017.

X. podľa § 76 ods. 3 Tr. por. o predĺžení lehoty trvania väzby za existencie jej dôvodov podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por. u obvinených J. W., M. K., L. D. a R. M. do 2. marca 2017.

Ihneď po vyhlásení tohto uznesenia podali proti nemu sťažnosti obvinení T. F., R. M., L. D. a M. K. a prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „prokurátor“), ktorý jej rozsah vymedzil tak, že u obvineného T. F. smeruje proti rozhodnutiu o dĺžke trvania väzby, u obvineného J. W. proti rozhodnutiu o zmene dôvodov väzby a dĺžke jej trvania, u obvineného M. R. proti jeho prepusteniu z väzby a nerozhodnutiu o jej predĺžení, u obvineného R. M. proti rozhodnutiu o zmene dôvodov väzby a dĺžke jej trvania, u obvineného V. K. proti jeho prepusteniu z väzby a nerozhodnutiu o jej predĺžení, u obvinených L. D. a M. K. proti rozhodnutiu o zmene dôvodov väzby a dĺžke trvania väzby a u obvineného R. B. proti jeho prepusteniu z väzby a nerozhodnutiu o jej predĺžení.

Obvinený T. F. v dodatočne predložených dôvodoch sťažnosti namieta, že sudca pre prípravné konanie v napadnutom rozhodnutí neodôvodnil dôvodnosť existencie formálnych podmienok väzby z pohľadu naplnenia konkrétnych skutočností uvedených v § 71 ods. 1 písm. b/ Tr. por., pričom odkázal na predchádzajúce rozhodnutie najvyššieho súdu z 19. októbra 2016. Z tohto pohľadu je napadnuté rozhodnutie podľa sťažovateľa arbitrárne, nakoľko u spoluobvinených K., D., W., M. menil dôvody väzby s tým, že u nich trvajú „len“ dôvody podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por. Vyslovil pritom názor, že ak odpadol kolúzny dôvod väzby u spoluobvinených, tak v takom prípade odpadol aj u neho. S poukazom na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 4. októbra 2016, sp. zn. 4Tost 36/2016, tvrdí, že na výsluchy svedkov M. a S. sa nemôže prihliadať, keďže po vznesení obvinenia neboli vypočutí v procesnom postavení obvinených a na ďalší deň boli vylúčení na samostatné konanie a následne boli, resp. budú vypočutí opätovne v procesnom postavení svedkov. Má za to, že takýto postup nie je súladný s Trestným poriadkom, keďže v zmysle rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky takýto postup – vylúčenie na samostatné konanie je možné zvoliť len celkom výnimočne, zvlášť v prípadoch, keď ide o trestné stíhanie proti viacerým obvineným pre jeden a ten istý skutok s rovnakou právnou kvalifikáciou. Podľa obvineného dochádza v takýchto prípadoch k absurdným situáciám, keď obvinený,

ktorému toto materiálne postavenie nezaniklo a ktorého vec bola vylúčená na samostatné konanie, vypovedá pre ten istý skutok proti ostatným spoluobvineným v ich konaní ako svedok. Takýto postup nezodpovedá podľa tohto sťažovateľa zásadám objektívneho a nestranného postupu orgánov činných v trestnom konaní a cieľu náležite zistiť reálny stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti.

Obvinený T. F. ďalej namieta, že predĺženie lehoty väzby je neprimerané, pričom poukazuje na to, že podľa § 209 ods. 2 Tr. por. vyšetrovanie obzvlášť závažných zločinov je potrebné skončiť do šiestich mesiacov od vznesenia obvinenia a v súčasnej dobe uplynulo už vyše šesť mesiacov. Napadnutému uzneseniu tiež vytýka, že nereaguje na ním (prostredníctvom obhajcu) uplatnenú námietku, že u konajúceho vyšetrovateľa kpt. Ď. sú dôvodné pochybnosti o jeho nezaujatosti s tým, že ak ako zaujatý vykonával procesné úkony v tejto veci, tak tieto sú neprocesné, nakoľko nešlo o neodkladné a neopakovateľné úkony a na tieto sa nemôže prihliadať a musia byť zopakované. Zároveň poukazuje na porušenie práva na obhajobu tým spôsobom, že obhajcom nie je po ukončení úkonu (výsluchu) odovzdaný rovnopis zápisnice, a aj na to, že s odvolaním sa na kolúzny dôvod väzby mu ani raz nebola povolená návšteva príbuzných. Takýto postup považuje za nedôvodný a nezákonný, ktorého jediným cieľom je vytvárať neprimeraný tlak na jeho osobu. Na základe týchto dôvodov obvinený žiada, aby nadriadený súd zrušil napadnuté uznesenie a prepustil ho na slobodu.

Obvinený R. M... v odôvodnení podanej sťažnosti predovšetkým vyslovil súhlas s napadnutým rozhodnutím v časti týkajúcej sa odpadnutia dôvodov väzby podľa § 71 ods. 1 písm. b/ Tr. por. V tejto súvislosti sťažovateľ s poukazom na výpoveď obvineného J. W. a opakované nedostavovanie sa svedka R. M. k výsluchom tvrdí, že výpoveď tohto svedka je dôvodne spochybnená. Pokiaľ ide o výpoveď svedka N. M., sťažovateľ odvolávajúc sa na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 4. októbra 2016, sp. zn. 4Tost 36/2016, vyslovil názor, že táto nie je procesne použiteľná, nakoľko tento nebol v tejto trestnej veci vypočutý ako obvinený, pričom túto vadu konania nie je podľa sťažovateľa možné dodatočne zhojiť jeho následnými výpoveďami ako svedka. Je teda zrejmé, že bola vykonaná podstatná väčšina dôkazov, pričom ani jeden zo svedkov, resp. obvinených neuviedol, že by bol akýmkoľvek spôsobom ním ovplyvňovaný, resp. že by inak maril objasňovanie skutočností a preto dôvod väzby uvedený v § 71 ods. 1 písm. b/ Tr. por. už neobstojí.

Pokiaľ ide o dôvod väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por. obvinený R. M. predovšetkým zdôraznil, že doposiaľ nebol trestne stíhaný a ani právoplatne odsúdený za akýkoľvek trestný čin, viedol riadny život, nemal a ani nemá záujem páchať akúkoľvek trestnú činnosť a najmä s ohľadom na jeho dve maloleté deti, na ktorých výchove a zabezpečení ich životných potrieb sa riadne podieľa a aj chce naďalej podieľať. Zároveň poukázal na to, že z uznesenia, ako aj z doterajšieho dokazovania vyplýva, že v jeho prípade sa malo jednáť o obdobie od roku 2006 do roku 2008, pričom doposiaľ neboli predložené žiadne dôkazy o tom, že by mal v trestnej činnosti pokračovať. Pod pojmom „bude pokračovať v trestnej činnosti“ pritom nie je možné rozumieť len všeobecné nebezpečenstvo. V tejto súvislosti tiež namieta, že v návrhu prokurátora na predĺženie väzby a ani v napadnutom uznesení nie je uvedená žiadna skutočnosť, ktorá by takýto dôvod väzby u neho čo i len čiastočne odôvodňovala. Zároveň uviedol, že z konštantnej judikatúry Ústavného súdu a Európskeho súdu pre ľudské práva vyplýva, že skutočnosti, ktoré boli v čase rozhodovania o vzatí do väzby postačujúce na vzatie do väzby, sa stávajú po dlhšej dobe nedostatočnými na jej ďalšie trvanie a bez pristúpenia ďalšej konkrétnej skutočnosti, ktorá by odôvodňovala obavu, že by obvinený mal aj po prepustení z väzby na slobodu páchať trestnú činnosť, by zakladala nezákonnosť jej ďalšieho trvania. V nadväznosti na to sťažovateľ tvrdí, že v jeho prípade k dôvodom väzby, ktoré boli ustálené pri jeho vzatí do väzby, nepristúpila žiadna skutočnosť, ktorá by odôvodňovala ďalšie trvanie jeho väzby.

Napokon obvinený R. M. namieta, že Špecializovaný trestný súd sa nezaoberal a náležitým spôsobom nevysporiadal s nahradením väzby jeho písomným sľubom, o ktorom nerozhodol. Pokiaľ ide o ponuku peňažnej záruky a nahradenie väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka, napadnutému uzneseniu vytýka absenciu dôvodov, v dôsledku čoho ho považuje v týchto častiach za absolútne nepreskúmateľné. V podstate z týchto dôvodov sťažovateľ žiada, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil napadnuté uznesenie a prepustil ho z väzby na slobodu.

Obvinený L. D. v doplnení podanej sťažnosti uviedol, že táto sa týka výroku III. o zamietnutí jeho žiadosti o prepustenie z väzby, výroku VI. o neprijatí písomného sľubu, výroku VIII. o neuložení dohľadu probačného a mediačného úradníka a výroku X. o predĺžení lehoty trvania väzby do 2. marca 2017, pričom sa netýka výroku IV. o zmene dôvodov väzby. Nestotožňuje sa pritom so záverom prvostupňového súdu o existencii dôvodov preventívnej väzby a napadnuté výroky považuje za nesprávne. V tejto súvislosti poukázal na to, že z výpovede svedka M. z 20. júna 2016, ktorá je podľa neho procesne

nepoužitelná (rovnako ako výpoveď svedka S.), vyplýva, že sa s ním stretával takmer denne od 15 rokov približne do polovice roku 2012. Podľa sťažovateľa pritom zo žiadneho procesného úkonu nevyplýva, že by sa mal stýkať s členmi skupiny Takáčovcov, o páchaní trestnej činnosti nehovoriac. Záver o tom, že stále trvá obava z pokračovania v trestnej činnosti, resp. z dokonania trestných činov, je teda celkom neopodstatnený nevyplýva z obsahu vyšetrovacieho spisu. Osobitne poukázal na to, že po prepustení z väzby má zaručenú prácu v spoločnosti D., a. s. a počas celého trvania väzby mu nebolo vznesené obvinenie pre inú trestnú činnosť. Ďalej dal obvinený do pozornosti jeho žiadosť o prepustenie z väzby a jeho vyjadrenie na neverejnom zasadnutí, na ktoré odkázal, a tiež viaceré námietky zaujatosti podané proti vyšetrovateľovi, pre ktoré bol podľa neho vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania. Napokon namieta, že vyšetrovateľ nepostupuje pri vyšetrovaní s osobitnou starostlivosťou a urýchlením tvrdiac, že pri náležitom postupe by bolo možné skončiť vyšetrovanie v základnej sedem mesačnej lehote trvania väzby. Má tak za to, že dôvod na predĺženie väzby nie je daný. Z týchto dôvodov žiada, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil napadnuté uznesenie, nariadil jeho prepustenie z väzby na slobodu a návrh prokurátora na predĺženie lehoty trvania väzby zamietol.

Obvinený M. K. v dodatočne predložených dôvodoch sťažnosti namieta predovšetkým dôvodnosť jeho trestného stíhania, keď spochybňuje výpovede svedkov N. M. a N. S., ktorých vyjadrenia považuje za nepravdivé a vykonštruované. Pokiaľ ide o výpoveď obvineného J. W. poukazuje na to, že ten síce uviedol, že bol činný pre skupinu Takáčovcov, neuviedol však ako konkrétne, pričom sa obmedzil iba na všeobecnú formuláciu, že páchali ekonomickú kriminalitu. Zároveň upozornil na to, že počas trvania väzby mu vyšetrovateľ nedovolil ani jednu návštevu príbuzných, čo pokladá za závažné porušenie jeho ľudských práv. Vzhľadom na doteraz vykonané úkony a ním tvrdenú nedôvodnosť trestného stíhania má sťažovateľ za to, že nemá prečo a koho ovplyvňovať. Súčasne tvrdí, že v napadnutom uznesení nie sú uvedené žiadne konkrétne objektívne okolnosti, ktoré by nasvedčovali tomu, že by mohol pokračovať v trestnej činnosti, dokoná trestný čin, o ktorý sa pokúsil, alebo vykoná trestný čin, ktorý pripravoval alebo ktorým hrozil v zmysle § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por. V tejto súvislosti zdôraznil, že nebezpečenstvo z takéhoto konania musí byť tak naliehavé a aktuálne, že v záujme ochrany spoločnosti je potrebné obvineného izolovať. S poukazom na § 80 ods. 1 písm. a/ a písm. c/ Tr. por. a čl. 17 ods. 2 ústavy tiež uviedol, že väzba má vždy formu predbežného opatrenia pre realizáciu riadneho a spravodlivého procesu a nie prevažne povahu preventívnu a už vôbec nie povahu satisfakčnú, či dokonca represívnu ako trest. Pretože ide o dočasné obmedzenie osobnej slobody, musí podľa obvineného existovať

nevyhnutnosť uvalenia väzby a držania v nej len pre určitý legitímny účel a len pre určitý čas. V nadväznosti na to považuje napadnuté uznesenie za správne v časti konštatujúcej odpadnutie dôvodov kolúznej väzby, nesúhlasí ale s tým, že sú u neho naďalej dané dôvody väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por. V podstate z týchto obvinených M. K. žiada, aby súd preskúmal napadnuté uznesenie, toto zrušil a prepustil ho z väzby na slobodu. Alternatívne navrhol prijať jeho sľub a priloženú záruku, prípadne uložiť primerané povinnosti a obmedzenia.

Prokurátor v dodatočne predložených dôvodoch sťažnosti s poukazom na konkrétne časti výpovedí obvineného J. W. (najmä z 26. októbra 2016 a z 10. novembra 2016, zápisnicu o ktorej v prílohe zároveň predložil) a svedka N. M. k jednotlivým obvineným uviedol:

Obvinený R. B. sa mal podľa prokurátora spoločne s obvineným H. S. zaoberať vyberaním výpalného z podnikov S. C. a H. v B., pričom táto činnosť nebola časovo ohraničená. Má pritom ísť o jedného z najstarších členov zločineckej skupiny „Takáčovci“, ktorý mal v minulosti pôsobiť ako ochranca popredného člena skupiny I. S. prezývaného „B.“. Tento obvinený má mať dostatočné finančné prostriedky, ktoré majú pochádzať z lúpežného prepadnutia V. B., a. s. v N. po osobe P. K. prezývaného „D.“. V tejto súvislosti prokurátor osobitne poukázal na to, že počas domovej prehliadky boli u tohto obvineného zaistené finančné prostriedky v celkovej výške 64.435,- eur, pričom upriamil pozornosť na to, že sociálna poisťovňa nemá od roku 1998 o menovanom žiaden záznam a sám obvinený sa pri výsluchu vyjadril, že je nezamestnaný a za posledné dva roky zamestnaný nebol. Z tohto podľa prokurátora plynie, že obvinený R. B. si od roku 1998 do roku 2016, kedy bol zadržaný zabezpečoval finančné prostriedky práve páchaním trestnej činnosti, keďže iný jeho zdroj príjmov, zohľadniac výpovede obvineného J. W. a svedka N. M., nie je známy a teda možno usudzovať,

že prepustením na slobodu by mohlo dôjsť k pokračovaniu v trestnej činnosti. Okrem toho poukázal prokurátor na to, že tento obvinený, ktorý je obžalovaný za vraždu M. S., mal počas výkonu väzby v uvedenej veci kontaktovať H. S. a poveriť ho uschovaním – premiestnením strelných zbraní, ktoré neboli zaistené pri domovej prehliadke a ktoré mal mať obvinený R. B. skryté za chladničkou. Dôvodným je teda podľa prokurátora podozrenie, že tento obvinený sa už v minulosti dopustil konania kolúznej povahy. Vo vzťahu k tejto veci prokurátor tiež uviedol, že obvinený J. W. mal byť vo väzbe prostredníctvom obhajcov kontaktovaný zo strany Ľ. K., prezývaného „K.“ alebo „R.“ s tým, že ten sa postará o všetky výdavky súvisiace s obvinenými J. W., R. B. a T. F.. Uvedené zodpovedá tvrdeniam svedkov N. M. a N. S., že

počas ich väzobného stíhania boli ovplyvňovaný prostredníctvom obhajcov platených skupinou, ktorí im aj odovzdávali odkazy. Z toho podľa prokurátora vyplýva dôvodná obava, že v prípade prepustenia obvineného R. B. na slobodu, by sa tento mohol dopustiť kolúzneho konania a to najmä vo vzťahu k svedkom, ktorí doposiaľ neboli vypočutí a ktorí mali platiť tzv. výpalné za podniky H. a S. C..

Obvineného V. K. označil obvinený J. W. za člena skupiny a nielen za osobu činnú pre skupinu, s tým, že v tejto pozícii ho registroval od roku 2005, teda aj počas jeho aktívneho pôsobenia v zložkách Policajného zboru. Zároveň zdôraznil, že tento obvinený, ako osoba znalá problematiky vyšetrovania a dokazovania, po dohode s obvineným T. F., mal podať krivú výpoveď vo veci ublíženia na zdraví, ktorého sa dopustil obvinený T. F. vo vzťahu k druhovi jeho matky. Okrem toho sa mal zúčastniť bitky osoby „M.“ – švagra L. B. patriaceho do skupiny „Sýkorovcov“, ktorý chcel prevziať tetovacie štúdio, ktoré bolo pod ochranou „Takáčovcov“ a patrilo M. V.. Prokurátor ďalej poukázal na to, že obvinený J. W. potvrdil, že obvinený V. K. zabezpečoval pre skupinu informácie z policajného prostredia, pričom sa konkrétne vyjadril aj k osobám, ktoré tieto informácie zabezpečovali. Keďže výsluch menovaného nebol ukončený a je ešte potrebné konkrétne popísať aké informácie a kým boli zabezpečené, je prokurátor toho názoru, že prepustením obvineného V. K. na slobodu môže byť vykonanie dokazovania v tomto smere značne sťažené. Realnosť týchto tvrdení podporuje podľa prokurátora aj skutočnosť, že tento obvinený mal zabezpečiť trestné stíhanie poškodeného G. H., pričom šlo o fiktívny skutok. Zdôraznil tiež, že z výpovedí obvineného J. vyplývajú ďalšie konkrétne skutočnosti, ktoré bude potrebné preveriť a zistiť, či sa skutky, ktoré doposiaľ neboli realizované, skutočne stali. Činnosť a získavanie informácií v prospech skupiny zo strany obvineného V. K. potvrdzuje podľa prokurátora aj skutočnosť, že v trestnej veci hrubého nátlaku voči poškodenému P. F. mali obvinený J. W. a ďalšie osoby vedomosť o použití informačno-technických prostriedkov na stretnutí poškodeného s obvinenými a že poprední členovia zločineckej skupiny „Takáčovci“ boli obvineným V. K. varovaní o ich plánovanom zadržaní. Vo vzťahu ku kolúznym dôvodom väzby poukázal prokurátor aj na to, že po vykonaní domovej prehliadky u D. A. Š., ktorý mal páchať ekonomickú trestnú činnosť práve v spolupráci s osobami zo skupiny T. F., obvinený V. K. spoločne s obvineným T. F. prehľadávali dom menovaného. Vychádzajúc z uvedeného prokurátor uzatvára, že obvinený V. K. mal minimálne od roku 2008 páchať trestnú činnosť ako člen skupiny „Takáčovcov“, pričom aj zo záznamu o kontrole korešpondencie je zrejmé, že naďalej udržiava intenzívny vzťah minimálne s M. S. a teda je podľa

prokurátora dôvodným predpoklad, že v prípade jeho prepustenia na slobodu bude na túto osobu pôsobiť minimálne vo vzťahu k dvom skutkom. Keďže v dôsledku vznesenia obvinenia stráca menovaný oprávnenie na výkon prevádzkovateľa SBS, čo tvorilo zdroj jeho príjmov, je podľa prokurátora rovnako odôvodnený predpoklad, že si bude zabezpečovať finančné prostriedky práve trestnou činnosťou. Dôvody väzby u tohto obvineného tak podľa prokurátora neoslabil, práve naopak vzhľadom na novozistené skutočnosti zosilneli.

Obvinený M.... R. sa síce priznal k členstvu v skupine „Takáčovcov“, s ohľadom na výsluchy obvineného J. W. realizované bezprostredne pred podaním návrhu na predĺženie lehoty trvania väzby prokurátor konštatuje, že aj keď obvinený M.... R. prejavil snahu spolupracovať s OČTK, nevyjadruje sa vo svojom výsluchu ku všetkým skutočnostiam a skutkom, na ktorých sa mal zúčastniť a ku ktorým vypovedá obvinený J. W.. K týmto skutočnostiam, ktoré prokurátor zároveň konkretizuje, bude potrebné obvineného M. R. vypočuť. Argument obvineného, že prerušil styky so skupinou okolo obvineného T. F., podľa prokurátora neobstojí, keďže z výsluchov sv. N. M., ktoré boli neskôr potvrdené výsluchom obvineného J. W., jasne vyplýva, že obvinený M.... R. udržiaval styky s členmi skupiny do takej miery, že vedomý si trestného stíhania svedka N. M. a s najväčšou pravdepodobnosťou aj skutočnosti, že ide o kolúznú väzbu, zabezpečoval kontakt tejto osoby s členmi skupiny ako aj s ním samým prostredníctvom príslušníka ZVJS a po obdržaní korešpondencie deklarujúcej úmysel svedka spolupracovať s OČTK túto informáciu bezodkladne oznámil obvineným V. K. a T. F.. Nešlo pritom o jediný prípad kolúzneho konania tohto obvineného, keďže takéhoto konania sa mal dopustiť už v prípade trestného stíhania obvineného T. F., kedy mal krivo vypovedať. Pritom je podľa prokurátora potrebné vziať do úvahy, že výsluchmi obvineného J. W. realizovanými bezprostredne pred podaním návrhu na predĺženie lehoty trvania väzby boli zistené nové skutočnosti smerujúce voči obvinenému M. R. a je teda možné sa domnievať, že jeho prepustením na slobodu by mohlo dôjsť ovplyvneniu svedkov, ktorí doteraz vypočutí neboli a ich totožnosť nebola známa. Vzhľadom na skutočnosť, že sa doposiaľ nepodarilo zabezpečiť dôkazy voči ostatným členom zločineckej skupiny „Takáčovci“, existuje podľa prokurátora tiež dôvodná obava, že po prepustení na slobodu bude tento obvinený pokračovať v trestnej činnosti.

Skutočnosť, že R. M. začal vypovedať, nemôže byť v tomto štádiu konania podľa prokurátora dôvodom na oslabenie kolúzneho dôvodu väzby, keďže uvedené nastalo až po výsluchu obvineného J. W., ktorý potvrdil účasť R. M. na páchaní ekonomickej trestnej činnosti v rokoch 2005 – 2013 (poistné podvody), ako aj jeho účasť na pravidelných

stretnutiach v nákupnom centre PALACE na Zlatých Pieskoch spolu s ďalšími členmi vetvy obvineného T. F.. Nemôže pritom obstať argument obvineného, že jeho konanie bolo motivované strachom z obvineného J. W., keďže išlo trestnú činnosť páchanú dlhodobo, vedome, s cieľom dosiahnuť profit, čo vyplýva aj z výsluchu poškodeného R. M., ktorý sa vyjadril, že potom čo splatil tzv. pokutu vo výške 200.000,- Sk, bol obvineným R. M. nútený k ďalšiemu plneniu majetkovej povahy. Priznanie tohto obvineného budí podľa prokurátora dojem, že sa priznáva k trestnej činnosti, ktorá je orgánom činným v trestnom konaní známa, a to s úmyslom oslabiť dôvodnosť jeho väzobného stíhania. Vzhľadom na novozistenú trestnú činnosť má prokurátor za to, že dôvody kolúznej väzby u tohto obvineného naďalej trvajú.

U obvineného L. D. prokurátor zdôraznil, že podľa výpovedí obvineného J. W., ktorý potvrdil tvrdenia svedka N. M., sa mal tento obvinený okrem násilnej trestnej činnosti, pre ktorú mu bolo vznesené obvinenie pod bodom 2, dopustiť aj ďalšej násilnej trestnej činnosti vo vzťahu poškodenému O. J., a zároveň sa mal účastniť aj na páchaní rozsiahlej ekonomickej trestnej činnosti. Osobitne pritom poukázal na to, že obvinený L. D. sa mal vyhrážať obvineným T. F., H. S. a J. W., že celú činnosť, ktorú vykonáva udá na políciu, na čo mu následne bola vyplácaná pravidelná mesačná odmena vo výške 500,- eur. Tým sa podľa prokurátora dopustil kolúzneho konania. S ohľadom na to, ak aj na skutočnosť, že vzhľadom na zadovážené dôkazy je dôvodné predpokladať preverovanie aj ďalšej trestnej činnosti tohto obvineného, ktorá vyplynula z výsluchov obvineného J. W., má prokurátor za to, že dôvody kolúznej väzby nezoslabil, ale zosilneli.

Obvinený M. K. mal páchať okrem trestnej činnosti uvedenej v uznesení o vznesení obvinenia aj rozsiahlu ekonomickú trestnú činnosť. Vo vzťahu k dôvodnosti kolúznej väzby u tohto obvineného poukazuje prokurátor najmä na výsluch svedkyne A. B., ktorá popisuje, že tento obvinený vedomý si kolúzneho dôvodu väzby obchádzal kontrolu korešpondencie zo strany vyšetrovateľa a zasielal listy tretím osobám prostredníctvom spoluväzňov. Taktiež mal v priebehu kolúznej väzby kontaktovať prostredníctvom ďalších osôb potencionálnych svedkov, ktorí majú vedomosť o páchaní ekonomickej trestnej činnosti, za ktorú mu doposiaľ nebolo vznesené obvinenie, a pod príslubom finančnej odmeny ich žiadať, aby voči nemu nevypovedali. Ďalej poukázal prokurátor na to, že obvinený sa mal aktívne zapájať a ovplyvňovať vyšetrovanie v trestnej veci poškodeného L. B..

U obvineného J. W. prokurátor obdobne ako u obvineného M. R. uviedol, že bude potrebné preveriť, či ním uvádzané skutočnosti sú pravdivé, nakoľko uviedol veľa nových,

doposiaľ neznámych skutočností. Osobitne pritom poukázal na to, že obvinený popísal činnosť jednotlivých členov zločineckej skupiny aj s ohľadom na ovplyvňovanie trestného konania, ku ktorému malo dochádzať, a je tu dôvodná obava, že aj z jeho strany, napriek spolupráci s orgánmi činnými v trestnom konaní, by mohlo dôjsť k tzv. kolúznemu správaniu, či už na základe dobrovoľnosti alebo nátlaku na jeho osobu. Obvinený pritom v minulosti kolúzne konal.

Pokiaľ ide o predĺženie lehoty trvania väzby, zotrval prokurátor na argumentácii uvedenej v jeho návrhu a poukázal na V. množstvo doposiaľ plánových úkonov, ktoré bude prípadne nutné doplniť o ďalšie úkony, ktoré môžu vyplynúť z priebehu vyšetrovania. Zdôraznil pritom, že v prípade ukončenia vyšetrovania bude potrebné umožniť všetkým oprávneným osobám dostatočný čas na preštudovanie vyšetrovacieho spisu, ktorý je rozsiahly a už v súčasnej dobe obsahuje 15 zväzkov, s tým, že potom bude potrebné predložiť spis prokurátorovi tak, aby ten mohol podať prípadnú obžalobu v lehote podľa § 76 ods. 2 Tr. por. Z tohto dôvodu považuje predĺženie lehoty väzby do 2. marca 2017 za nepostačujúce.

V podstate z týchto dôvodov prokurátor navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil napadnuté uznesenie a zamietol žiadosti obvinených M. R., R. B. o prepustenie na slobodu a ponechal ich, rovnako ako aj ostatných obvinených, vo väzbe z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. por., a lehotu väzby u všetkých obvinených predĺžil do 2. júla 2017.

K dôvodom sťažnosti prokurátora, ktoré boli doručené jednotlivým obvineným a ich obhajcom 15. a 16. novembra 2016, sa do rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky písomne vyjadrili obvinení V. K., L. D. a R. B..

Obvinený V. K. v tomto vyjadrení prostredníctvom obhajcu uviedol, že u neho nie sú dané dôvody väzby podľa § 71 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. por., pretože neboli produkované žiadne skutočnosti, ktoré by nasvedčovali tomu, že by sa snažil o ovplyvňovanie trestného stíhania alebo svedkov, resp. spoluobvinených. Doposiaľ vykonané dôkazy v prípravnom konaní nenasvedčujú tomu, že by sa mal dopúšťať aj inej trestnej činnosti, nebolo mu vznesené obvinenie pre inú trestnú činnosť a nevyplývajú ani žiadne konkrétne skutočnosti, že by mal v trestnej činnosti pokračovať. Jeho prepustením nehrozí, že by bolo zmarené alebo podstatne sťažené dosiahnutie účelu trestného konania

a preto dôvody jeho väzby pominuli. Navrhol tak sťažnosť prokurátora ako nedôvodnú zamietnuť.

Obvinený L. D. k sťažnosti prokurátora uviedol, že z vykonaného dokazovania vyplýva, že nie je v kontakte so žiadnou osobu, ktorá mala byť členom zločineckej skupiny, približne 5 rokov. Všetky skutočnosti, na ktoré poukazuje prokurátor sa neviažu na súčasný stav a nijako nepodporujú závery o tom, že by mala existovať dôvodná obava z toho, že by sa v súčasnosti správal kolúzne. Rovnako je to podľa obvineného aj s dôvodmi preventívnej väzby. Osobitne pritom poukazuje na to, že ekonomická trestná činnosť, ktorú spomína prokurátor, je stíhaná samostatne pod ČVS: PPZ-14/NKA-PZ-BA-2012 od roku 2012 a nikdy nebola vo vzťahu k nemu stíhaná väzobne. Je preto podľa neho nelogické, aby prokurátor v tomto konaní argumentoval tým, že údajná trestná činnosť, pri ktorej neboli splnené podmienky na väzobné stíhanie, by mala odôvodniť ďalšie trvanie väzby v inej trestnej veci. Zároveň nie je možné podľa tohto obvineného tvrdiť, že ide o novoobjavenú trestnú činnosť. Ďalej namieta, že prokurátor neuvádza žiaden dôvod, pre ktorý mu doposiaľ nebolo vznesené obvinenie pre ďalšiu násilnú trestnú činnosť, na ktorú poukazuje.

Obvinený R. B. považuje sťažnosť prokurátora za nedôvodnú a účelovú, v ktorej predkladá skreslené a nepravdivé skutočnosti, ktorými sa snaží navodiť dôvodnosť ďalšieho trvania jeho väzby a prehliada, že pre jeho väzobné stíhanie nie sú splnené základné zákonné a to tak materiálne ako aj formálne podmienky. Pritom poukazuje na to, že do dnešného dňa im nebolo doručené rozhodnutie o námietke uplatnenej voči vyšetrovateľovi, pričom tvrdí, že vzhľadom na zistené skutočnosti týkajúce sa vyšetrovateľa, nie je možné považovať uznesenie o vznesení obvinenia za zákonný procesný úkon, nakoľko naň nemožno v zmysle § 31 Tr. por. prihliadať. Aj on tvrdí, že na zápisnice o výsluchoch osôb N. M. (25. mája 2016) a N. S. (8. apríl 2016), nemožno prihliadať, keďže boli spísané ešte pred vznesením obvinenia týmito osobám, a výpovede svedka (správne obvineného) J. W. z 26. októbra 2016 a svedka N. M. z 24. októbra 2016 sú podľa neho neprocesné, lebo neboli vykonané v prostredí kontradiktórneho konania, keďže obhajcom nebolo umožnené klásť týmto osobám otázky. Prokurátor v sťažnosti podľa tohto obvineného účelovo poukazuje na ničím nepodložené a neoverené informácie, ktoré mali byť získané vyššie uvedenými výsluchmi. Za absurdné a neprípustné považuje vyjadrenie prokurátora ohľadom jeho inej trestnej veci, v ktorej bol z väzby prepustený, a trestné stíhanie sa vedie voči nemu na slobode. Skutočnosť, že nepôsobil ako člen skupiny tzv. Takáčovcov

potvrdzujú podľa neho výpovede svedka N. S. a obvineného M. R., pričom svedkovia a niektorí obvinení N. Š., R. M., L. B., Š. M., V. B., K. Š., P. K., G. H., S. H., F. M., G. P., R. B., J. O. a A. B. sa k nemu nevedeli žiadnym spôsobom vyjadriť a vôbec ho nepoznali ani podľa mena ani podľa prezývky. Prokurátor okrem toho opomína, že väzba nemá byť samoučelná, práve naopak, je krajným prostriedkom zásahu do individuálnych základných práv a slobôd. Taktiež poukazuje na to, že podľa rozpisu plánovaných úkonov prípravného konania sa jeho osoby má dotýkať iba jeden a to rekognícia. Pritom tvrdí, že počas prvých 7 mesiacov trvania väzby neboli vo vzťahu k jeho osobe produkované žiadne relevantné dôkazy a to napriek tomu, že boli vypočuté desiatky svedkov. Za daných okolností by bolo podľa obvineného z hľadiska ďalšieho vedenia prípravného konania nezákonné a neprípustné, aby bol naďalej obmedzený na osobnej slobode len kvôli jednému procesnému úkonu, ku ktorému sa vie dostať. Napokon namieta, že vyšetrovateľ doposiaľ nepredvolal žiadnu z deviatich osôb, ktoré navrhol vypočuť. Navrhuje preto, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky sťažnosť prokurátora ako nedôvodnú zamietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako nadriadený súd preskúmal na podklade uvedených, včas a oprávnenými osobami podaných sťažností v súlade s § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovatelia podali sťažnosti, ako i konanie predchádzajúce týmto výrokom a zistil, že dôvodnou je iba sťažnosť prokurátora a to v podstate z dôvodov v nej uvedených, ktoré si najvyšší súd z V. časti osvojil.

Sťažnostný súd v prvom rade skúmal, či v konaní, ktoré napadnutému uzneseniu predchádzalo, boli dodržané lehoty, zachovanie ktorých je základným predpokladom rozhodnutia o predĺžení lehoty trvania väzby.

Z obsahu predloženého spisového materiálu pritom zistil, že obvinení T. F., R. B., J. W., M.... R., R. M...., V. K., L. D. a M. K. boli vzatí do väzby z dôvodov podľa § 71 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. por. uznesením Špecializovaného trestného súdu zo 4. mája 2016, sp. zn. 3Tp/7/2016, s tým, že väzba začala u nich plynúť 2. mája 2016. Návrh prokurátora na predĺženie lehoty trvania väzby u menovaných o sedem mesiacov, t. j. do 2. júla 2017 bol Špecializovanému trestnému súdu doručený 2. novembra 2016. Z uvedeného je zrejmé, že tento návrh bol súdu doručený skôr, než dvadsať pracovných dní pred uplynutím základnej sedemmesačnej lehoty väzby v prípravnom konaní a Špecializovaný trestný súd sťažnosťou

napadnutým uznesením rozhodol o väzbe obvinených tiež pred jej uplynutím. Zároveň je potrebné uviesť, že vydaniu tohto rozhodnutia predchádzal výsluch obvinených v prítomnosti ich obhajcov.

Po zistení, že boli splnené všetky formálno-procesné podmienky na rozhodnutie o návrhu prokurátora na predĺženie lehoty trvania väzby obvinených a u obvinených R. B., M. R., R. M., L. D. a M. K. aj na rozhodnutie o ich žiadostiach o prepustenie z väzby, vrátane žiadostí o jej nahradenie [§ 72 ods. 1 písm. b/, písm. d/, ods. 2, § 76 ods. 2 až 3 Tr. por.], najvyšší súd ďalej skúmal, či sú zároveň dané materiálne podmienky pre ďalšie obmedzenie osobnej slobody obvinených väzbou; v prvom rade to, či doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutky, pre ktoré bolo začaté trestné stíhanie, boli spáchané, majú znaky konkrétnych trestných činov a či je stále dané podozrenie, že tieto mali spáchať obvinení (§ 71 ods. 1 Tr. poriadku).

Vzhľadom na opakujúce sa námietky obvinených T. F., V. K., L. D., M. K. a R. B. spochybňujúce dôvodnosť ich trestného stíhania, považuje najvyšší súd za nutné na tomto mieste znovu najprv vo všeobecnej rovine pripomenúť, že pri rozhodovaní o väzbe súdy nerozhodujú o vine, resp. nevine obvineného, ale posudzujú len to, či v danom štádiu trestného konania zistené skutočnosti dostatočne odôvodňujú podozrenie, že konkrétna osoba je páchatelom skutku, v ktorom sa vidí trestný čin. Existencia takéhoto dôvodného podozrenie pritom predpokladá, že sú dané skutočnosti alebo informácie, ktorými by bolo možné presvedčiť nezávislého a objektívneho pozorovateľa o tom, že sa dotyčná osoba mohla dopustiť trestného činu. Tieto skutočnosti, na ktorých sa podozrenie zakladá, však nemôžu byť na rovnakej úrovni ako skutočnosti potrebné k odôvodneniu odsúdenia, alebo i k podaniu obžaloby, čo je predmetom až ďalšej fázy trestného konania (porovnaj napr. rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci Krejčíř proti Českej republike z 26. marca 2009, odsek 75). Z toho zároveň vyplýva, že v konaní o väzbe súdy nehodnotia dôkazy s konečnou platnosťou a to ani pokiaľ ide o zákonnosť ich získania. Takéto hodnotenie je totiž vyhradené až rozhodovaniu vo veci samej, ktoré v prípade postavenia obvineného pred súd nasleduje potom, čo bolo v súlade so zásadami bezprostrednosti a ústnosti vykonané celé dokazovanie. Pri rozhodovaní o ďalšom trvaní väzby je však vždy nutné skúmať, či s postupom konania nedochádza k oslabovaniu pôvodného podozrenia odôvodňujúceho vzatie obvineného do väzby.

V kontexte uvedeného je podľa najvyššieho súdu podstatným zistenie, že zďaleka to nie sú iba výpovede svedkov N. M. a N. S., ktoré dnes odôvodňujú trestné stíhanie obvinených. Výpovede týchto svedkov totiž vo viacerých smeroch podporujú jednak výpovede svedkov R. M., D. A. Š., K. Š., P. Š., P. F., M. V., M. Š., G. H., F. Š., Ing. M. Č. a N. K. (pôvodne spoluobvineného, konanie proti ktorému bolo vylúčené na samostatné konanie) a tiež výpovede obvinených R. M., M. R. a J. W.. Najmä posledne menovaný vo svojich ostatných výpovediach veľmi podrobne popisuje účasť jednotlivých obvinených na trestnej činnosti, ktorú mali páchať v rámci zločineckej skupiny „Takáčovci“, pričom z V. časti nielen potvrdzuje doterajšie výpovede svedka N. M., no tieto zároveň podstatným spôsobom dopĺňa.

Z tohto vyplýva, že pôvodné podozrenie založené najmä na výpovediach svedkov N. M. a N. S. sa vo vzťahu k žiadnemu z obvinených nielenže neoslabilo, ale naopak postupom vyšetrovania sa zintenzívnilo.

Pokiaľ ide o námietky obvinených spochybňujúce procesnú použiteľnosť výpovedí svedkov N. M. a N. S. treba uviesť, že hoci im bolo v tejto veci 21. júna 2016 vznesené obvinenie, momentálne je ich možné v preskúmvanej veci vypočúť iba v procesnom postavení svedka, keďže konanie proti nim bolo vzápätí (ešte 22. júna 2016) vylúčené zo spoločného konania. Preto aj keby títo boli pred ich vylúčením na samostatné konanie vypočutí ako obvinení, práve tieto ich výpovede by neboli vzhľadom na ich aktuálne procesné postavenie v tejto veci procesne použiteľné. Zároveň je nutné zdôrazniť, že spoločné konanie nie je obligatórne, keďže podľa § 18 ods. 1 Tr. por. o všetkých trestných činoch toho istého obvineného a proti všetkým obvineným, ktorých trestné činy spolu súvisia, sa môže vykonať spoločné konanie, ak to zrejme nebude brániť ukončeniu veci v primeranej dobe. Pritom podľa § 18 ods. 5 Tr. por. platí, že ustanovenie o spoločnom konaní proti viacerým obvineným sa nepoužije, ak okolnosti prípadu a postoj obvineného umožňujú vykonať len u niektorého z nich konanie o dohode o vine a treste. Rovnaký postup je potom namieste aj v prípadoch, ak postoj niektorého z obvinených dovoľuje vo vzťahu k nemu uplatniť niektorý z inštitútov týkajúcich sa tzv. spolupracujúcich obvinených (napr. prerušiť trestné stíhanie podľa § 228 ods. 3 Tr. por., podmienene zastaviť trestné stíhanie spolupracujúceho obvineného podľa § 218 Tr. por. alebo zastaviť trestné stíhanie podľa § 215 ods. 3 Tr. por.).

Čo sa týka výhrad obvinených voči spôsobu vedenia výsluchov vyšetrovateľom a z nich vyvodzovaný záver o procesnej nepoužiteľnosti takto získaných výpovedí,

najvyšší súd uvádza, že pre naplnenie požiadavky kontradiktórnosti stačí, ak má obvinený priamo alebo prostredníctvom obhajcu aspoň raz v priebehu konania možnosť klásť svedkom alebo spoluobvineným otázky. Navyše v tejto fáze trestného stíhania podlieha postup vyšetrovateľa prioritne prieskumu zo strany prokurátora (§ 210) a súd je pri rozhodovaní o väzbe v tomto smere v zásade oprávnený (a povinný) reagovať len na prieskumy vo vyšetrovaní. Súdu rovnako neprináleží posudzovať (ne)zaujatosť vyšetrovateľa, pričom z pohľadu dôsledkov, ktoré zákon spája s vylúčením, a síce, že úkon, ktorý vykonala vylúčená osoba, nemôže byť podkladom na rozhodnutie v trestnom konaní s výnimkou neodkladného a neopakovateľného úkonu (§ 31 ods. 4, veta druhá Tr. por.), je v tejto veci podstatným, že o vznesených námietkach voči vyšetrovateľovi nebolo doposiaľ právoplatne rozhodnuté, čo vyplýva nielen z predloženého spisu, ale i zo sťažností obvinených.

Z týchto dôvodov nepovažuje najvyšší súd námietky obvinených, ktorými spochybňujú dôvodnosť ich trestného stíhania v tejto veci, za opodstatnené.

Po zistení, že u všetkých obvinených naďalej pretrváva dôvodné podozrenie, že mali spáchať skutky, pre ktoré sú trestne stíhaní, podrobil najvyšší súd prieskumu záver Špecializovaného trestného súdu o existencii, resp. neexistencii dôvodov väzby podľa § 71 ods. 1 písm. b/ a písm. c/ Tr. por. u jednotlivých obvinených.

Pokiaľ ide o dôvody tzv. kolúznei väzby je potrebné predovšetkým poukázať na to, že z výpovedí vyššie uvedených svedkov a obvinených okrem iného plyní, že časť príjmov pochádzajúcich z násilnej a ekonomickej trestnej činnosti, ktorú mali jednotliví obvinení v rámci zločineckej skupiny „Takáčovci“ páchať, sa má odkladať a používať v prípade trestného stíhania jej členov, resp. ďalších osôb pre ňu činných. Konkrétne na úhradu nákladov spojených so zabezpečením obhajcov, prípadne na úhradu nákladov na ich skrývanie sa, na úplatky alebo ako finančná podpora poskytovaná počas väzby obvineným, ich príbuzným a blízkym osobám. Táto finančná podpora však má byť podmienená ich lojalitou, t. zn. tým, že buď nebudú vypovedať a usvedčovať ďalšie osoby alebo budú vypovedať vopred dohodnutým spôsobom. Členovia skupiny pritom majú mať pre prípad ich väzobného trestného stíhania vopred dohodnutý spôsob komunikácie, pričom informácie majú medzi nimi sprostredkovať práve prostredníctvom zločineckej skupiny zabezpečení obhajcovia, ktorí majú súčasne ovplyvňovať osoby, ktoré takto zastupujú, aby nevypovedali a neusvedčili ďalšie osoby.

Jednotlivé prípady, v ktorých mali obvinení ovplyvňovať prebiehajúce vyšetrovanie, včítane snahy ovplyvniť výpovede svedka N. M. v tejto veci, veľmi podrobne a otvorene (s označením konkrétnych osôb z prostredia polície, prokuratúry a súdov, ktorých prostredníctvom sa tak malo diať) popisuje vo svojich výpovediach najmä obvinený J. W., pričom najvyšší súdu poukazuje v tomto smere na dôvody sťažnosti prokurátora, v ktorých sú tieto časti výpovedí presne špecifikované. Nielen z výpovedí tohto obvineného pritom vyplýva, že obvinený T. F. mal už v minulosti spoločne s obvineným V. K., ktorý ako bývalý príslušník Policajného zboru dôverne pozná policajné prostredie a ktorého úlohou malo byť získavanie informácií, aby boli obvinení vždy niekoľko krokov pred políciou, ovplyvňovať vyšetrovanie vo viacerých veciach. Vo vzťahu k obvinenému M. R. je potrebné uviesť, že napriek jeho tvrdeniu, že už niekoľko rokov nie je v kontakte s obvinenými, resp. ďalšími členmi zločineckej skupiny, mal to byť práve on, kto po vzatí svedka N. M. do väzby v roku 2015 mal prostredníctvom príslušníka Zboru väzenskej a justičnej stráže zabezpečiť kontakt s týmto svedkom, pričom mal mať aj prístup k jeho listu adresovanému orgánom činným v trestnom konaní, v ktorom im ponúkol spoluprácu. U obvineného M. K. treba zvýrazniť, že podľa svedkyne A. B. mal tento napriek tzv. kolúznej väzbe nedovolené komunikovať so spoluväzňami a prostredníctvom nich posilať listy, resp. odovzdávať odkazy.

V neposlednom rade nemožno prehliadať ani to, že podstata násilnej trestnej činnosti, ktorú mali obvinení v rámci zločineckej skupiny páchať, mala spočívať vo vydieraní poškodených, ktoré malo byť spojené či už s priamym násilím smerujúcim voči nim alebo ich majetku, resp. s hrozbou takéhoto násilia. Dôvodnou je preto obava, že obvinení zavražďovanie, ktoré mali predtým využívať pri páchaní trestnej činnosti, použijú aj na to, aby zmarili objasnenie skutočností závažných pre trestné stíhanie. Uvedené sa zvlášť týka obvinených R. B., ktorý okrem toho, že mal prostredníctvom ďalších členov zločineckej skupiny používať násilie ako prostriedok na vymoženie jeho pohľadávok, mal zároveň vyberať výpalné, L. D., ktorý mal byť určený na „špinavú robotu“, a R. M., ktorý mal byť používaný na podpaľovanie motorových vozidiel. Zreteľa hodnou je v tomto smere aj obvineným J. W., ktorý začal spolupracovať s orgánmi činnými v trestnom konaní, vyslovená obava z toho, čoho sú členovia zločineckej skupiny „Takáčovci“ schopní.

Podľa presvedčenia najvyššieho súdu práve toto sú také konkrétne skutočnosti vyplývajúce z konania jednotlivých obvinených v rámci zločineckej skupiny „Takáčovci“, z účasti v ktorej sú dôvodne podozriví, ktoré vyvolávajú dôvodnú obavu, že v prípade

prepustenia na slobodu budú pôsobiť na svedkov, znalcov, spoluobvinených alebo inak mariť objasňovanie skutočností závažných pre trestné stíhanie. Reálnosť tejto obavy je pritom v tomto štádiu konania daná potrebou preveriť aktuálne tvrdenia obvineného J. W., podľa ktorých má byť rozsah trestnej činnosti páchanej zločineckou skupinou „Takáčovci“ a miera zapojenia jednotlivých obvinených do nej podstatne väčší, než ako sú dnes stíhaní.

S vyššie uvedenými dôvodmi tzv. kolúznej väzby potom úzko súvisia aj dôvody tzv. preventívnej väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por., keďže finančné prostriedky, ktoré majú byť používané na ovplyvňovanie vyšetrovania, majú pochádzať práve z trestnej činnosti, pričom podľa svedka N. M. a obvineného J. W. im tieto mali byť poskytované aj v roku 2016. Táto konkrétna skutočnosť vyplývajúca z doposiaľ vykonaného dokazovania, prihliadajúc zároveň na dobu, po ktorú mala byť trestná činnosť, pre ktorú sú obvinení stíhaní, páchaná, vyvoláva reálnu obavu, že v prípade ich prepustenia na slobodu budú pokračovať v trestnej činnosti, aby naďalej zabezpečovali uvedené finančné prostriedky a to osobitne so zreteľom na to, že za členstvo, resp. činnosť pre zločineckú skupinu „Takáčovci“ bolo v preskúmvanej veci pôvodne vznesené obvinenie šestnástim osobám. V tejto súvislosti je nutné zohľadniť aj to, že hoci časť ekonomickej trestnej činnosti, ktorá mala byť v rámci zločineckej skupiny páchaná, bola vyšetrovaná už od roku 2012, jednotliví obvinení v nej mali podľa doteraz zabezpečených dôkazov pokračovať minimálne do roku 2014. U obvineného T. F. navyše nemožno prehliadnuť, že v tejto veci stíhanú trestnú činnosť mal páchať v skúšobnej dobe jeho predchádzajúcich podmienených odsúdení a u obvineného L. D. jeho sklon k páchaniu trestnej činnosti, o ktorom svedčí päť záznamov v registri trestov.

Vychádzajúc z uvedeného dospel najvyšší súd k názoru, že záver Špecializovaného trestného súdu o tom, že u obvinených M. R., R. B. a V. K. zanikli dôvody väzby a u obvinených M. K., L. D., J. W. a R. M. pominuli dôvody väzby podľa § 71 ods. 1 písm. b/ Tr. por. je v tomto štádiu konania predčasný.

Pokiaľ v súvislosti s prepustením obvinených M. R., R. B. a V. K. poukázal prvostupňový súd na predchádzajúce rozhodnutie najvyššieho súdu z 19. októbra 2016, sp. zn. 3Tost 41/2016, ktorým bol z väzby prepustený Ing. V. M., treba uviesť, že táto jeho argumentácia prehliada zásadný zvrät v dôkaznej situácii, ku ktorej medzičasom došlo v dôsledku zmeny postoja obvineného J. W..

U obvinených M. R. a R. M., ktorí taktiež začali spolupracovať s orgánmi činnými v trestnom konaní, pritom najvyšší súd starostlivo zvažoval dôvodnosť ich ďalšej väzby. Vo všeobecnosti totiž platí, že priznanie sa k trestnej činnosti a spolupráca s orgánmi činnými v trestnom konaní znižuje pravdepodobnosť, že sa obvinený bude správať spôsobom zakladajúcim u neho väzobný dôvod. Avšak vzhľadom na aktuálne výpovede obvineného J. W., podľa ktorých sa aj títo obvinení mali podieľať na trestnej činnosti zločineckej skupiny „Takáčovci“ vo väčšej miere, než ako sú momentálne trestne stíhaní, a na potrebu preverenia týchto tvrdení, zohľadniac zároveň vyššie uvedené skutočnosti odôvodňujúce u nich tzv. kolúznú a preventívnu väzbu, dospel najvyšší súd k záveru, že v tomto štádiu konania je aj u týchto obvinených ďalšie trvanie väzby nevyhnutné. Bude pritom úlohou prokurátora, aby v závislosti od ďalšieho vývoja dôkaznej situácie skúmal, či dôvody väzby u týchto (ale i ostatných obvinených) nepominuli a bez meškania na to adekvátne procesne reagoval (§ 79 ods. 1, ods. 2 Tr. por.).

Sťažnostný súd napokon posudzoval, či nemožno väzbu u jednotlivých obvinených nahradiť. U všetkých pritom skúmal možnosť jej nahradenia dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Pokiaľ ide o obvinených T. F., J. W. a R. M. treba v prvom rade uviesť, že títo sú aktuálne dôvodne trestne stíhaní aj pre obzvlášť závažný zločin a najvyšší súd nezistil žiadne výnimočné okolnosti prípadu odôvodňujúce nahradenie ich väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka. Požiadavka existencie takýchto výnimočných okolností na prepustenie z väzby pritom vyplýva z vyššej miery rizika, že osoby stíhané za závažnú trestnú činnosť by v prípade ich prepustenia mohli pôsobiť na svedkov, znalcov či spoluobvinených s úmyslom mať objasňovanie skutočností závažných pre trestné stíhanie či pokračovať v trestnej činnosti (porovnaj napr. uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 8. septembra 2015, sp. zn. III. ÚS 431/2015).

U obvinených R. B., M. R., V. K., L. D. a M. K. bráni v tejto fáze konania nahradeniu ich väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka jednak závažnosť a povaha trestnej činnosti, pre ktorú sú stíhaní, a tiež intenzita väzobných dôvodov vyplývajúca z už vyššie uvedených skutočností.

Najvyšší súd preto u žiadneho z obvinených nenahradil väzbu dohľadom probačného a mediačného úradníka, pričom v súlade so svojou ustálenou praxou samostatným výrokom o tom rozhodol iba u tých obvinených, ktorí o takéto nahradenie väzby výslovne požiadali.

Uvedené sa zároveň v celom rozsahu vzťahuje aj na záruku, ktorú za ďalšie správanie obvineného M. K. ponúkol starosta obce V. Ú. Ing. F. G., písomné sľuby obvinených R. B., R. M., L. D. a M. K., ako aj peňažné záruky ponúknuté R. B. a R. M.. U obvineného L. D. pritom treba zvýrazniť jeho kriminálnu minulosť svedčiacu o sklone páchať trestnú činnosť a u obvineného R. B. výrazný nepomer medzi faktom, že má byť dlhodobo nezamestnaný, a značnou finančnou čiastkou, ktorá bola pri domovej prehliadke u neho nájdená, na čo poukazuje aj prokurátor.

Pokiaľ ide o splnenie podmienok na predĺženie lehoty trvania väzby, je potrebné predovšetkým uviesť, že vzhľadom na rozsah trestnej činnosti, ktorá je predmetom konania, jej charakter, počet obvinených a svedkov, ide nepochybne o vec obťažnú, vyšetrowanie ktorej nebolo možné v základnej sedemmesačnej lehote väzby v prípravnom konaní skončiť. Ani najvyšší súd pritom neznamenal vo vyšetrowaní prieťahy, pričom postup v ňom je podmienený aj priebežným vyhodnocovaním pomerne rozsiahlych výpovedí jednotlivých svedkov a obvinených. V tomto smere tak nie je možné námietkam obvinených prisvedčiť.

Vzhľadom na vyššie konštatované dôvody väzby je zároveň opodstatneným tvrdenie, že prepustením obvinených na slobodu bude dosiahnutie účelu trestného konania, ktorým je náležité zistenie trestných činov a spravodlivé potrestanie ich páchatel'ov, prinajmenšom podstate sťažené.

Pokiaľ ide o lehotu ďalšieho trvania väzby, jej predĺženie len o tri mesiace, ako to urobil prvostupňový súd, je neprimerane krátke. Ako bolo už opakovane uvedené vyššie, obvinený J. W. počnúc výsluchom konaným 26. októbra 2016 zmenil svoj doterajší postoj a vo svojich výpovediach uvádza celý rad nových skutočností, ktoré bude vzhľadom na už zmienený účel trestného konania a tomu zodpovedajúcu povinnosť orgánov činných v trestnom konaní konať z úradnej povinnosti tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie (§ 2 ods. 6, ods. 10 Tr. por.) nevyhnutné v ďalšom konaní preveriť. V prípade ich potvrdenie pritom možno u jednotlivých obvinených reálne očakávať rozšírenie obvinenia, čo si zákonite

vyžiada ďalšie procesné úkony. Okrem toho je nutné rátať aj s časom potrebným na preštudovanie vyšetrovacieho spisu a pre prípad podania obžaloby, prípadne opätovného návrhu na predĺženie lehoty väzby v prípravnom konaní treba zohľadniť aj spätne počítanú lehotu na ich podanie (pozri rozhodnutie uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 12/2012). So zreteľom na tieto okolnosti dospel najvyšší súd k záveru, že prokurátorom navrhované predĺženie lehoty väzby o sedem mesiacov je plne opodstatnené.

Tieto dôvody viedli najvyšší súd k záveru, že sťažnosti obvinených T. F., R. M., L. D. a M. K., ktorými sa domáhali prepustenia na slobodu sú nedôvodné, preto ich zamietol a len na podklade sťažnosti prokurátora zrušil napadnuté uznesenie Špecializovaného trestného súdu v celom rozsahu a sám rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.

V Bratislave 22. novembra 2016

JUDr. Libor Duřa v. r.
predseda senátu

Vypracoval : JUDr. František Mozner

Za správnosť vyhotovenia : Mgr. Lucia Gočálová